

Zprávy z farnosti

08/2006

Není to tak dlouho, co probíhalo mistrovství světa ve fotbale. Každý zápas má první a druhý poločas. Co se nezvládlo v tom prvním, o to se pak usilovalo v tom druhém. Někdy se rozhodovalo o vítězství v posledních minutách nebo v nastaveném čase. Jsou prázdniny, dovolené. První poločas máme již za sebou. Snažme se s větší pozorností prožít tu druhou část, kterou máme k dispozici. Život rodiny je obdobím prázdnin ovlivněn, pro ostatní to může být spíše určitou symbolikou. V každém případě je to čas, který nám Bůh dává, abychom jej dobře využili. Co jsme doposud prožili? Koho jsme mohli navštívit, s kým jsme se setkali? Nechali jsme i dostatečný prostor pro modlitbu, pro povzbuzující četbu? A jak to vypadá s naším osobním vztahem ke Kristu? Myslíme na něj hned ráno, ale i přes den a pak večer, než jdeme spát? Má v našem srdci přední místo?

Hodně požehnaných chvil přeje

P. František

Oslava 30-ti let kněžství P. Františka Jiráska

V neděli 25. června při ranní mši svaté oslavil P. František spolu se svými farníky a hosty 30. výročí kněžského svěcení. Při mši svaté zpíval děčínský chrámový sbor. Z bohoslužeb byl pořízen film, který připomene tuto významnou životní událost i po letech...

Zde uvádím alespoň jednu fotografii pro připomenutí.

R. S., foto farní archiv

Výlet na kolech

Každý rok jsem psal, že by bylo hezké, kdybychom si vyměnili zkušenosti s naší dovolenou. Každý ji nějak tráví a každý má nějaké zážitky. Někdy dobré, někdy horší, ale vždy je dobré se s nimi podělit se svými blízkými. To možná činíváme. A farní rodinu zas tak asi za své blízké nebereme... Tak jsem to letos ani nepřipomínal a místo toho se pokusím heslovitě napsat pár postřehů z volných dnů naší rodiny.

Začnu tím, že je dost těžké zvolit, jak s cenným volnem naložit. Je toho tolik třeba udělat, na co přes roky nebyl čas... Jenže dovolená je hlavně od toho, abychom si dovolili odpočinout a načerpat nové síly. Pokud bych měl mluvit za sebe, moc se mi to z nejrůznějších důvodů nedaří. Přesto ale občas něco „zasvitne“ a s tím bych vás rád seznámil.

Tak třeba pokud máte rádi jízdu na kole. Na tomto dopravním prostředku jsem vlastně vyrostl a aktivně jezdíval v době, kdy to nebyla móda, nee-

Děčín - Podmokly

xistovaly cyklostezky, speciální oblečení, dokonalá kola ve stovkách vzorů. Za to byly prázdné silnice (měřeno dnešní dopravní situací) a v přírodě byl daleko větší klid. Prostě neexistoval dnešní turistický „kšeft“. Jenže doba jde dál, nelze než se přizpůsobit a využít nějakou variantu, kdy se budeme i tak cítit dobře. S dcerou jsme si vybrali rámcový okruh, který se dále upřesňoval a vyšel z toho hezký výlet, na který budeme rádi vzpomínat.

Ze Želenic se muselo přes město do Loubí a pak dále do Hřenska. Jede se velmi dobře, je tam celé dopoledne stín, provoz celkem malý, okolí nádherné. Z Hřenska vede silnice na Jetřichovice, tu rád používám. Provoz je na ní minimální, stoupání velice přívětivé, vede nádhernou lesní krajinou. Takto jsme dorazili až za Mezní Louku, kde jsme se dali po lesní asfaltce do strmého kopce k rozcestí u Malé Právčické brány. Zvýšená námaha nám otevřela nádherné výhledy na okolí Vysoké Lípy. Další odměnou byla cesta od rozcestí Hlubokým dolem. Je pravda, že první úsek této cesty je pořádný „padák“, zato pak následuje lahůdková jízda - stále lesem. Takto jsme dojeli až ke Křinici do Zadních Jetřichovic, kde začala neplánovaná trasa. Je zde totiž otevřen hraniční přechod pro pěší i cyklisty, a tak jsme ho také použili.

Cesta na německém území je podobná jako u nás, jen místo asfaltových cest jsou cesty hliněné, posléze vysloveně prašné a navíc jsme museli opět stoupat, naštěstí docela pozvolna. Jede se stále lesem až do zajímavé obce Hinterhermsdorf. Je to takový německý konec světa, kde končí i silnice pro auta. Takový protějšek našeho Šluknovského výběžku.

Jenže Němci si to zařídili trochu jinak. Po lesních silničkách zde jezdí takový „koňský autobus“. Lidé poslušně zaparkují na velkokapacitním parkovišti přímo v lese (auta jsou v příjemném chládku...) a mohou se vydat pěšky, na kole, či koňským povozem do skal Saského Švýcarska.

Když jsme tak stáli nad obcí a koukali se na vzdálený vrch Spravedlnost nad Doubicí, řekli jsme si, že by nebylo špatné, když už v Německu jsme, projet Šluknovský výběžek a nevracet se přes Zadní Doubici. Bude to sice o něco delší, ale přes Německo je to do Mikulášovic daleko kratší... Vydali jsme se tedy po silnici do Sebnitz k hraničnímu přechodu. Cesta byla sice dobrá, hezké výhledy do dále, jen kdyby tolik nepražilo slunce! Po nějaké době jízdy do kopců jsme projížděli městem a hezky z kopečka. Město je to opravdu hezké. Škoda, že tmavé mraky na západě nás popoháněly v cestě. Počasí nakonec vydrželo slunečné.

Přes přechod jsem si potvrdil, že má občanka opravdu pro cestování stačí a pokračovali jsme přes Dolní Poustevnu, Vilémov, Mikulášovice, Brtníky na Vlčí Horu. Tento úsek cesty nám dal docela zabrat. Zajedno stále na nás pražilo, byli jsme již také trochu unaveni (chtělo by to trénink...) a jelo se stále do kopců. Za odměnu jsme si sjeli silničku do Kyjova (ta je bohužel v nedobrému stavu) a zvolili jsme posilňovací stanici u místního rybníka ve stínu lesa. Kdo jste jezdívali na Sněžnou, asi rybník znáte, je hned pod ní.

Další cesta již byla většinou lesy, alespoň to, když síly již ubývaly. Projeli jsme Kyjovem, stavili se krátce u kostela v Doubicí, dotkli se Dolní Chříbské a kola vystrkali do Rynartic. Další posilnění bylo v Jetřichovicích, abychom zachovali pitný režim. Domů jsme pak ještě projeli Všemily, Srbskou Kamenicí, Ludvíkovicemi a městem Děčínem.

Celkový dojem? Stálo to i přes vynaloženou námahu za to!

R.S.

Odpočívát? Proč? Jak?

Ne každý umí odpočívát

Máme vůbec nějaký volný čas?

Máme vůbec nějaký volný čas? Je to důležitá otázka. Někteří lidé mají tolik práce, že volný čas vůbec nemají. Někdy je to vlivem životních okolností. Často si to však v životě zařídili tak, aby volný čas neměli.

Proč se někteří lidé volnému času vyhýbají?

Důvody pro to mohou být různé: někteří lidé si myslí, že volný čas je něco špatného, až hříšného, a že bychom celý čas života měli věnovat druhým nebo nějaké činnosti. Jiní (a mnohdy jsou to ti stejní) nepřestávají

s prací proto, aby si nepřipadali neužiteční, bezcenní. Často tak utíkají před svými problémy, pocity a životními otázkami.

Jsmenahraditelní?

V člověku, který jen pracuje, narůstá pocit důležitosti a nenahraditelnosti. Když pak někdy práci vykonávat nemůže, ukáže se často, že se bez něj mnohé obejde a že se svět nezhroutlí... To pak může vést k rekapitulaci, zda věci nelze dělat i trochu jinak.

Jsou to otázky mnohdy nepřijemné, mohou ale vést k podstatě toho, v čem spočívá naše skutečná důležitost a hodnota.

Ke zdravému odpočinku patří aktivita i pasivita

Zdravý odpočinek je složen ze dvou složek - aktivní i pasivní. Mnozí lidé jsou ale i při odpočinku jednostranní.

Výkonově zaměřeni lidé mají tendenci k aktivnímu odpočinku a nezbaví se sklonu dávat si cíle: na dovolené mají naplánováno, co všechno musí navštívit, dokázat a vidět; při sportu se nehýbou pro radost, ale pro splnění lepších a lepších limitů; při čtení se neponoří do děje, ale vypisují si obratná a podnětná slovní vyjádření autora; odpoledne strávené jen lenošením je pro ně nepřijatelnou ztrátou času.

Opakem jsou pasivní lidé, kteří by nejraději celý svůj život prospali a proleželi. Rádi konzumují zábavu, kterou jim nachystali jiní a neradi vyvíjejí jakoukoliv aktivitu. Místo vlastního sportování pak sledují výkony druhých...

Důležité je umět obojí propojit - někdy se oddat nicnedělání a zároveň umět volný čas využít k vytváření něčeho nového.

K čemu odpočinek potřebujeme

Život člověka je naplněn převážně prací. Volný čas máme k tomu, abychom si odpočinuli a mohli se rozvíjet i v jiných oblastech života. Únava, která je naším věrným životním průvodcem, může být významným ukazatelem naší přetíženosti. Někdy potřebujeme změnu, vzrušující a záživnou činnost, ale jindy zklidnění a třeba jen soustředění na vlastní dech. Volný čas a odpočinek je důležitým prostorem pro to, abychom nabyli rovnováhy.

Dělat, co „chceme“!

Většinu času děláme to, co „musíme“. Při odpočinku ale můžeme dělat to, co „chceme“. Náš život je plný povinností. Okolnosti nás nutí k mnoha úkolům a činnostem. Ve volném čase si ale můžeme dovolit dělat to, co skutečně chceme, dopřát si pocit svobody a volby. Tím se nám otevírá i cesta k poznání sebe sama, toho, po čem v životě toužíme a co niterně potřebujeme.

Osvědčené doporučení

Naše práce je mnohdy zaměřená jednostranně. Ve volném čase máme možnost dělat něco jiného, rozvíjet jiné stránky naší osobnosti. Osvědčené doporučení praví, aby manuálně pracující lidé odpočívali při duševní činnosti a duševně pracující relaxovali při manuálních pracích. Výsledky odpočinku poznáme „po ovoci“: pokud opravdu odpočíváme, pak se cítíme svěží a plní sil do dalších dnů.

podle článku Petry Feglerové z časopisu Rodinný život

Nový oltářní obraz sv. Františka Xaverského

Kostel v Bělé sloužil (od určité doby) do roku 2005 jako skladiště. Poté, co se zloději pokoušeli do něj vniknout, byly sochy a obrazy odvezeny do bezpečí a chrámová loď vyklizena. Co ale s prázdným kostelem, který nikdo nepotřebuje? Otázka, nad níž si lámou hlavu i jinde.

Vloni se zde na svátek Františka Xaverského sloužila mše svatá. Poprvé zhruba po půl století. Protože to bez oltářního obrazu vypadá v kostele divně, namalovala Táňa Altová, učitelka na děčínském gymnáziu, nový moderní obraz světce. Kostel byl zaplněn lidmi, mnozí z nich byli v kostele snad poprvé. I letos se zde bude v sobotu 2. prosince v 16 hodin sloužit mše svatá. Jinak je kostel po celý rok prázdný a hnízdí v něm ptáci. Místním lidem sice není osud kostela lhostejný, ale dosud pro něj nenašli využití. Jsou tzv. nevěřící, tak jediné, co je spojuje, je zatím hospoda, kde to „hučí“ každý den. Dobře, že se setkávají alespoň někde.

Karel Stein

Výlet autem

Situace v dopravě je dnes více než špatná. Většina autobusů v So, Ne, prázdninách nejedí. Vlaky se ruší tak, že mizí celé tratě! Co naplat, pokud se člověk chce někam podívat, obvykle musí použít neekologické dopravy

automobilem. Že by lidé v nejbližší době dostali rozum nevypadá, a tak nezbývá než se přizpůsobit a naplánovat trasy výletu tak, aby auto příliš nepřekáželo a sloužilo pouze k nezbytné přepravě z bodu D do bodu H, či K.

Dnes jsem připravil k seznámení dvě místa, která možná nejsou zas tak známá, přesto by bylo škoda je nenavštívit. Z Děčína jsme jeli do obce Hostomice (u Bíliny), pro mnohé spojené s devastací rozsáhlého území těžbou uhlí se vším, co s tím souvisí... Přesto toto místo (a nejen toto) stojí za shlédnutí. Lze tam nalézt dost toho, co jinde není. Aby cesta nebyla tak jednotvárná, jeli jsme z Děčína přes Javory, nad kterými je nádherný výhled na Krušné hory, České Středohoří, Lužické hory, Labské pískovce. Silničky jsou sice spíše pro kaskadéry, ale krajina okolo Mnichova, Arnultovic je zajímavá. Další zajímavost na trase jsou kruhové objezdy u Trmic, vystavěné v souvislosti s budovaným úsekem dálnice do Německa.

Obec Hostomice poslední dobou doznala hodně změn k lepšímu. Opravují se domy, komunikace, chodníky. Jenže jen kvůli ní jsme takový kus nejeli. Hned za obcí vysoko nad řekou Bílinou je Husův vrch, ze kterého je fantastický kruhový výhled. Vrch je vlastně památka a stojí opravdu za to na něj vylézt. My tam měli i oběd, abychom si to pořádně vychutnali.

Další naplánovaná obec je vzdálená pouze kousíček, jsou jí Kostomlaty pod Milešovkou. Samotná obec by stála za samostatnou prohlídku. Jsou tam zámky (i když po léta účelově využíváné), kostel, starodávná architektura... Nás přilákal ovšem nejdochovalejší hrad v Českém Středohoří, tedy zřícenina hradu, jménem Kostomlaty, jinak Sukoslav. Zde není možné vše popsat, to chce vidět. Je tam hezky! Pokud na toto místo zavítáte o víkendu, uvítá vás některý z členů spolku pro záchranu hradu, poví vám, co vás bude zajímat o historii i současnosti. Krom prohlídky a výhledů se budete moci občerstvit, koupit upomínkové předměty, přispět na opravy a možná vás zláká, jako nás, střelba z kuše. Pořádají se tam během roku i různé akce. Je

dobré se podívat na stránky www.sweb.cz/hradkostomlaty, na kterých se hodně dozvíte.

Pokud jste o hradu nevěděli, podívejte se tam! A pak řekněte i jiným, toto místo stojí za to. Pro zdatné lze spojit s výstupem na Milešovku, o ní možná někdy jindy. To je samostatná kapitola. My jsme se z hradu vraceli navečer, v Kostomlatech si dali moc dobré langoše a plni hezkých zážitků se vrátili domů.

R. S.

Okénko do knihovny

autor:

název:

časopis **Bioetika-Scripta bioetica**

z obsahu:

Bázeň a úcta k lidskému životu zcela ustoupily „předmětnému“ zkoumání a mnoho badatelů vidí v embryu místo lidské bytosti jen více nebo méně organizovaný shluk buněk. Toto experimentování otvírá prostor pro nové pohledy na lidskou reprodukci a k staronovým otázkám - odkdy je normálně se vyvíjející lidské embryo člověkem v sociálním, právnickém, či filozofickém či náboženském smyslu, přibývají otázky další: jaký statut má lidský zárodek vyvíjející se ve zkumavce či zárodek ve zmrazeném stavu, jak pohlížet na manipulace s umělou zygotou či partenogeneticky se vyvíjející zárodek. Nebo otázky jiné: je život vznikající in vitro stejně kvalitní jako život vzniklý in vivo? Není to jen embryonální tkáň jako obdoba tkáňových kultur? Jak je to s individualitou embrya, když se může tato tkáň dělit či spojovat? Může být lidský život konzervován? Tyto a podobné otázky zneklidňují sice jen malou část lidské společnosti, tím však se jejich závažnost nezmenšuje. V tomto sdělení bych rád shrnul novější poznatky o počátcích biologického vývoje lidského zárodku a nabídl těm, kdo o těchto otázkách přemýšlejí ze sociálního, právního, filozofického či nábo-

Štěpán - Podmokly

ženského hlediska, věcné argumenty pro tvrzení, že lidský život začíná vskutku oplozením vajíčka spermií, že každé embryo je biologicky jedinečné a že život člověka je kontinuálním procesem od okamžiku oplození až do smrti.

Z obsahu příštího čísla:

- ☞ *Prof. Jiří Šmarda: Pochází lidstvo z jedné „mito-chondriální“ Evy?*
- ☞ *Prof. Vladimír Smékal: Jak zvládat duchovní poranění a jak jim předcházet*
- ☞ *Joseph Ratzinger: Význam náboženských a etických hodnot v pluralistické společnosti*

Bioetika-Scripta bioetica, ročník 6, číslo 1-2P

M. J.

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun). Seznam knih naleznete na našem webu.

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2006	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	6 312 Kč	2 207 Kč	0 Kč	Na církevní školy
Únor	5 370 Kč	1 487 Kč	0 Kč	
Březen	7 783 Kč	3 045 Kč	4 850 Kč	Svatopetrský halěř
			2 200 Kč	Na uprchlíky
Duben	10 608 Kč	3 165 Kč	900 Kč	Na Svatou zemi
			2 000 Kč	Na povodně
Květen	6 602 Kč	1 504 Kč	1 700 Kč	Na bohoslovce
Červen	6 713 Kč	4 292 Kč	2 610 Kč	Na TV NOE
Červenec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Srpen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	10 071 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	53 459 Kč	15 700 Kč	14 260 Kč	

R. S.

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2006	6. srpna	3. září
1. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných	5. listopadu	3. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	13:08	13:37	13:52	Dolní Žleb	14:10	14:38	16:02	17:26
Čertova Voda	13:18	-	14:02	Čertova Voda	14:15	-	16:07	17:31
Dolní Žleb	13:23	13:45	14:07	Děčín hl. nádr.	14:25	14:16	16:17	17:41

Falešná očekávání způsobují krize

aneb nečekáme nemožné?

Jednou z nejčastějších příčin krizí dnes jsou falešná životní očekávání. Odkud se taková očekávání berou? Můžeme si ukázat několik zdrojů: Prvním je vnitřní neuspořádanost člověka. Povrchní život napomáhá vzniku situací, kdy se člověk snaží „uhýbat před realitou“. Ta totiž po člověku vyžaduje námahu a sebekázeň. Snazší je únik do světa iluzí, ve kterém je všechno snadné, jednoduché a milé.

Významným způsobem dnes také ovlivňují vytváření falešných představ o životě hromadné sdělovací prostředky. Dalším zdrojem může být okolí dospívajícího člověka, které jej přehnaně chrání před jakýmkoli životními zkouškami. Ten pak při setkání s tvrdou životní realitou snadno podléhá zoufalství. Falešná očekávání se totiž nejvíce vytvářejí v průběhu dlouhých let dětství a dospívání.

S falešným životním očekáváním se dále váže nereálné očekávání od druhých. Kdo se naučil pouze brát - vlídnost, úctu, péči, citovou oporu i hmotnou pomoc - ten se pak cítí snadno zraněn, pokud jeho bližní nesplňují vše, co od nich očekává.

Falešné očekávání tedy znamená nesoulad mezi našimi představami a skutečností. Na krizi, způsobenou falešnými očekáváním je dobrým lékem životní realismus. Jak získat pravdivý pohled na sebe, na ostatní lidi, na Boha?

Realistický pohled na skutečnost kolem nás nám pomůže zaujmout Boží slovo. Právě ono má totiž moc odhalit naše falešné životní představy.

Ačkoli může být první dojem z této zkušenosti bolestný, postupem času nastoluje četba Božího slova stav vnitřního pokoje a radosti. Vědomé a svobodné opouštění vlastních falešných očekávání nám umožňuje vnímat svůj život jako pravdivější, pokojnější a radostnější.

převzato z www.vira.cz z knihy: Zástupy žasly nad jeho učením, Józefa Augustyn

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- ☞ **Rozloučení** - 20. července letošního roku zemřel kněz **Karel Vítek** (pозor, neplést s Karlem Kvítkem ze stejné doby!). Pocházel ze Zdětína (okr. Prostějov), na kněze byl vysvěcen 11. 12. 1949 v Olomouci. V letech 1950 - 1953 pracoval u PTP Podbořany a Tři Duby. Jeho prvním místem byla naše podmokelská farnost. Nastoupil jako jáhen 1. února 1954 na jeden rok. V litoměřické diecézi působil celkem 18 let na osmi místech. Dvacet let sloužil v arcidiecézi olomoucké (5 míst). Posledním místem byly Švábenice, kde od roku 1990 vypomáhal jako důchodce. Na místním hřbitově byl po mši svaté 27. července i pohřben.
- ☞ **Tyto a další informace** - na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky!

- Netrpělivý host v restauraci říká vrchnímu nazlobeně: „Pane vrchní, tu svíčkovou jsem si objednával již dvakrát!“ Vrchní pohotově odvětl: „To musím říct kuchaři. Ten bude mít radost, že vám tak chutná.“

Slavnosti a svátky

- 6. 8. Svátek Proměnění Páně
- 9. 8. Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
- 10. 8. Svátek sv. Vavřince, mučedníka
- 15. 8. **Slavnost Nanebevzetí Panny Marie**

LITURGIE

Výroční dny biskupů

- 8. 8. Mons. Duka svátek
- 15. 8. Mons. Lobkowicz kněžské svěcení (1972)

Sčítání - Podmoky

20. 8. Mons. Cikrle narození (1946) - 60. výročí
27. 8. Mons. Koukl biskupské svěcení (1989)
29. 8. Mons. Graubner narození (1948)
31. 8. Mons. Lobkowicz převzetí diecéze (1996) - 10. výročí

Setkávání

- ◆ ~~1. neděle ráno v kostele - dětská mše svatá~~
- ◆ 1. neděle od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ ~~2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady~~
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 18:30 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	08:00	
Úterý		17:00
Středa	08:00	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 Bynov

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
	Čtvrtek	17:30	Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 27. 08. 2006, před 1. nedělí v září ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 8 Kč)